

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 4/2008**přijatý Radou dne 20. prosince 2007****s ohledem k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/.../ES ze dne ... o odpadech
a o zrušení některých směrnic**

(2008/C 71 E/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního
výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech ⁽⁴⁾ stanoví právní rámec pro nakládání s odpady ve Společenství. Definuje klíčové pojmy, jako jsou odpady, využití a odstraňování odpadů, a zavádí základní požadavky pro nakládání s odpady, zvláště povinnost zařízení nebo podniků zabývajících se nakládáním s odpady získat povolení nebo registraci a povinnost členských států vypracovat plány pro nakládání s odpady. Dále stanoví hlavní zásady, jako je například povinnost nakládat s odpady takovým způsobem, aby to nemělo nepříznivý dopad na životní prostředí a lidské zdraví, podpora při uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady a v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ požadavek, podle něhož náklady na odstraňování odpadů nese držitel odpadu, předchozí držitelé či výrobci produktu, z něhož odpad pochází.

(2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁵⁾

vyzývá k vytvoření nových nebo ke změně stávajících právních předpisů o odpadech, včetně upřesnění rozdílu mezi odpady a materiály, které nejsou odpady, a k vytvoření opatření pro předcházení vzniku odpadů

(3) Ve sdělení Komise ze dne 27. května 2003 k tematické strategii pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci je uvedena potřeba zhodnocení stávajících definic využití a odstraňování, potřeba zavedení obecně platné definice recyklace a potřeba diskuse o definici odpadů.

(4) Ve svém usnesení o výše uvedeném sdělení ze dne 20. dubna 2004 ⁽⁶⁾ vyzval Evropský parlament Komisi, aby zvážila možnost rozšíření platnosti směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽⁷⁾ na oblast odpadů jako celek. Rovněž Komisi požádal, aby jasně odlišila využití a odstraňování odpadů a aby upřesnila rozlišení toho, co je a co není odpad.

(5) Ve svých závěrech ze dne 1. července 2004 vyzvala Rada Komisi, aby předložila návrh na revizi některých aspektů směrnice 75/442/EHS, zrušené a nahrazené směrnicí 2006/12/ES, s cílem upřesnit rozlišení, co je a co není odpad, a rozdíl mezi využitím a odstraňováním.

(6) Proto je nezbytné revidovat směrnici 2006/12/ES s cílem upřesnit klíčové pojmy, jako jsou definice odpadu, využití a odstraňování, posílit opatření, která je nutno přijmout v zájmu předcházení vzniku odpadů, zavést přístup, který zohledňuje celý životní cyklus produktů a materiálů, a nikoli jen fázi odpadu, a s cílem zaměřit se na snižování vlivu vzniku odpadů a nakládání s nimi na životní prostředí, což povede ke zvýšení hospodářské hodnoty odpadu. Za účelem zachování přírodních zdrojů by dále mělo být podporováno využití odpadů a použití využitých materiálů. V zájmu jasnosti a srozumitelnosti je třeba směrnicí 2006/12/ES zrušit a nahradit.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 16.12.2006, s. 55.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 14. června 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. února 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 20. prosince 2007 a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004, s. 401.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/87/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (7) Vzhledem k tomu, že na většinu činností souvisejících s nakládáním s odpady se nyní vztahují právní předpisy Společenství v oblasti životního prostředí, je důležité, aby byla směrnice přizpůsobena tomuto přístupu. Důraz na cíle v oblasti životního prostředí stanovené v článku 174 Smlouvy by umožnil více se zaměřit na vliv vzniku odpadů a nakládání s nimi na životní prostředí v průběhu celého životního cyklu zdrojů. Proto by měl být právním základem této směrnice článek 175.
- (8) Na movitý majetek, kterého se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit, nebo se od něho vyžaduje, aby se ho zbavil, je třeba s výhradou některých výjimek uplatňovat účinné a důsledné předpisy pro zpracování odpadů.
- (9) Stav odpadu nekontaminované vytěžené zeminy a jiných přírodních materiálů používaných na jiném místě, než kde byly vytěženy, by se měl posuzovat podle definice odpadu, ustanovení o vedlejších produktech nebo stavu, kdy odpad přestává být odpadem, podle této směrnice.
- (10) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu⁽¹⁾. Mimo jiné stanoví přiměřené kontroly týkající se sběru, přepravy, zpracování, využívání a odstraňování veškerých vedlejších produktů živočišného původu včetně odpadu živočišného původu, čímž zabraňuje tomu, aby tento odpad představoval riziko pro zdraví lidí a zvířat. Je proto třeba objasnit vztah k uvedenému nařízení, aby se vyloučením vedlejších produktů živočišného původu určených pro způsob využití, který se nepovažuje za činnost spojenou s odpady, z působnosti této směrnice zamezilo zdvojení předpisů.
- (11) S ohledem na zkušenosti získané při uplatňování nařízení (ES) č. 1774/2002 je vhodné upřesnit oblast působnosti právních předpisů o odpadech a jejich ustanovení týkajících se nebezpečného odpadu, pokud jde o vedlejší produkty živočišného původu upravené nařízením (ES) č. 1774/2002. Pokud vedlejší produkty živočišného původu představují možná zdravotní rizika, je nařízení (ES) č. 1774/2002 příslušným právním nástrojem pro řešení těchto rizik a je třeba zabránit překrývání s právními předpisy o odpadech.
- (12) Klasifikace odpadu jako nebezpečného odpadu by měla vycházet mimo jiné z právních předpisů Společenství o chemických látkách, zejména pokud jde o klasifikaci nebezpečných přípravků, včetně hodnot koncentračních limitů použitých k tomuto účelu. Kromě toho je nezbytné zachovat systém, na jehož základě byly odpady a nebezpečné odpady klasifikovány v souladu se seznamem druhů odpadů, jak byl naposledy vytvořen rozhodnutím Komise 2000/532/ES⁽²⁾, s cílem podpořit harmonizovanou klasifikaci odpadů a zajistit harmonizované určování nebezpečných odpadů v rámci Společenství.
- (13) Je nezbytné rozlišovat mezi předběžným skladováním odpadu určeného ke sběru, sběrem odpadu a skladováním odpadu určeného ke zpracování. Zařízení nebo podniky, při jejichž činnosti vzniká odpad, by neměly být považovány za subjekty zabývající se nakládáním s odpady a neměly by podléhat povinnosti získat povolení ke skladování svého odpadu před jeho sběrem.
- (14) Předběžné skladování odpadu v rámci definice sběru je chápáno jako skladování do okamžiku sběru v zařízeních, kde jsou odpady složeny za účelem jejich přípravy k další přepravě s cílem jejich využití nebo odstranění na jiném místě. Vzhledem k cíli této směrnice by se mělo rozlišovat mezi předběžným skladováním odpadu před sběrem a skladováním odpadu před zpracováním, a to podle druhu odpadu, jeho objemu a délky skladování a cíle sběru. Toto rozlišení by měly provádět členské státy. Na skladování odpadů před využitím po dobu tří let nebo déle a na skladování odpadů před jejich odstraněním po dobu jednoho roku nebo déle se vztahuje směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů⁽³⁾.
- (15) Systémy sběru odpadů, které nejsou prováděny na profesionálním základě, by neměly podléhat registraci, neboť představují nižší riziko a přispívají k oddělenému sběru odpadů. Příkladem těchto systémů je sběr nepoužitelných léčiv prováděný lékárnami, systémy zpětného odběru spotřebního zboží v obchodech a komunitní programy ve školách.
- (16) Tato směrnice by měla obsahovat definice předcházení vzniku, opětovného použití, přípravy na opětovné použití a recyklace za účelem upřesnění jejich oblasti působnosti.
- (17) Definice využití a odstraňování odpadů musí být upraveny s cílem zajistit jasné odlišení těchto dvou pojmů, a to na základě skutečného rozdílu v jejich dopadu na životní prostředí nahrazením přírodních zdrojů v hospodářství a s uznáním možného přínosu, jež využívání odpadů jako zdroje má pro životní prostředí a lidské

⁽¹⁾ Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 829/2007 (Úř. věst. L 191, 21.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

zdraví. Mimo to lze vypracovat pokyny v zájmu objasnění případů, kdy je obtížné použít toto odlišení v praxi nebo kdy klasifikace určité činnosti jako využití neodpovídá skutečnému dopadu tohoto způsobu nakládání na životní prostředí.

(18) Tato směrnice by měla rovněž upřesňovat, kdy je spalování pevného komunálního odpadu energeticky účinné a lze je považovat za způsob využití.

(19) Způsoby odstraňování odpadů spočívající ve vypouštění do moří a oceánů včetně ukládání do mořského dna jsou rovněž upraveny mezinárodními úmluvami, a to zejména Úmluvou o předcházení znečišťování moří ukládáním odpadů a jiných látek, podepsané 13. listopadu 1972 v Londýně, a protokolem k ní z roku 1996 ve znění z roku 2006.

(20) Nemělo by docházet k nejasnostem, pokud jde o různá hlediska definice odpadu, a případně by měly být použity vhodné postupy na vedlejší produkty, které nejsou odpady, na jedné straně, nebo na odpady, které přestávají být odpady, na straně druhé. Tato směrnice by s cílem upřesnit některá hlediska definice odpadů měla objasnit:

— kdy jsou látky nebo předměty, které vznikly při výrobním procesu, jehož prvotním účelem není výroba těchto látek nebo předmětů, vedlejším produktem a nikoli odpadem. Rozhodnutí, že látka není odpadem, může být přijato pouze na základě koordinovaného přístupu, který bude pravidelně aktualizován, a pokud je to v souladu s ochranou životního prostředí a lidského zdraví. Je-li využití vedlejšího produktu povoleno na základě ekologického povolení nebo obecných předpisů v oblasti životního prostředí, mohou toho členské státy využít jako nástroje pro rozhodnutí o tom, že se nepředpokládá výskyt žádných celkových nepříznivých účinků na životní prostředí nebo lidské zdraví,

— kdy určité odpady přestávají být odpady, a to stanovením kritérií vymezujících, kdy odpad přestává být odpadem, jež poskytují vysokou úroveň ochrany životního prostředí a představují přínos z hlediska životního prostředí i z ekonomického hlediska; mezi případné kategorie odpadu, pro něž by měly být vypracovány podmínky a kritéria vymezující okamžik, kdy „odpad přestává být odpadem“, patří mimo jiné stavební a demoliční odpady, některé popílky a strusky, kovový šrot, kompost, odpadní papír a sklo. Pro účely dosažení stavu, kdy odpad přestává být odpadem, může být způsob využití tak jednoduchý, jako je kontrola odpadu za účelem ověření, že splňuje kritéria odpadu, který přestal být odpadem.

(21) Za účelem ověření nebo vypočítání toho, zda jsou splněny cíle využití a recyklace stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech ⁽¹⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností ⁽²⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) ⁽³⁾, a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech ⁽⁴⁾, jakož i dalších příslušných právních předpisech Společenství, by mělo být množství odpadu, který přestal být odpadem, považováno za recyklovaný a využitý odpad.

(22) Komise může za účelem podpoření jistoty a důslednosti přijmout na základě definice odpadu pokyny pro vymezení určitých případů, v nichž se látky nebo předměty stávají odpadem. Tyto pokyny mohou být vytvořeny mimo jiné pro elektrická a elektronická zařízení a vozidla.

(23) Je vhodné rozdělit náklady takovým způsobem, aby odrážely skutečné environmentální náklady spojené se vznikem odpadů a s nakládáním s nimi.

(24) Zásada „znečišťovatel platí“ je hlavní zásadou na evropské i mezinárodní úrovni. Původce odpadu a držitel odpadu by měli s odpadem nakládat způsobem, který zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví.

(25) Zavedení rozšířené odpovědnosti výrobce v této směrnici je jedním z prostředků na podporu navrhování a výroby zboží, jež plně zohledňují a zjednodušují účinné využívání zdrojů během celého jejich životního cyklu, včetně jejich opravy, opětovného použití, demontáže a recyklace, aniž by to ohrozilo volný oběh zboží na vnitřním trhu.

(26) Tato směrnice by měla pomoci EU přiblížit se „recyklační společnosti“, a to prostřednictvím úsilí o zamezení vzniku odpadů a o využívání odpadu jako zdroje. Zejména šestý akční program Společenství pro životní prostředí vyzývá k opatřením zaměřeným na zajištění třídění, sběru

⁽¹⁾ Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/20/ES (Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 17).

⁽²⁾ Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Rady 2005/673/ES (Úř. věst. L 254, 30.9.2005, s. 69).

⁽³⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1.

a recyklace prioritních toků odpadu. V souladu s tímto cílem a jako prostředek k usnadnění a zlepšení možností jejich využití by měly být odpady sbírány odděleně, je-li to proveditelné z technického, environmentálního a hospodářského hlediska, než se pro ně uplatní způsoby využití, jež přináší celkově nejlepší výsledek pro životní prostředí.

z odpadu na skládkách je důležité usnadnit oddělený sběr a vhodné zpracování biologického odpadu za účelem vytvoření ekologicky bezpečného kompostu a dalších materiálů vytvořených z biologického odpadu. Po posouzení nakládání s biologickým odpadem Komise případně předloží návrh legislativního opatření.

(27) Za účelem uplatňování zásady obezřetnosti a zásady prevence zakotvených v čl. 174 odst. 2 Smlouvy je nezbytné stanovit pro nakládání s odpady v rámci Společenství obecné environmentální cíle. Je třeba, aby Společenství a členské státy vytvořily na základě těchto zásad rámec pro předcházení vzniku, omezení a pokud možno úplné vyloučení zdrojů znečištění nebo obtěžujících jevů, a to přijetím opatření, která by vylučovala známá rizika.

(33) Lze přijmout minimální technické normy pro činnosti zpracování odpadu, na něž se nevztahuje směrnice 96/61/ES, pokud je zjevné, že by to bylo přínosné z hlediska ochrany lidského zdraví a životního prostředí a pokud by koordinovaný přístup k provádění směrnice zajišťoval ochranu lidského zdraví a životního prostředí.

(28) Hierarchie způsobů nakládání s odpady obecně představuje nejlepší celkovou volbu z hlediska životního prostředí v rámci právních předpisů a politiky v oblasti nakládání s odpady, nicméně u zvláštních toků odpadů může být nutná odchylka od této hierarchie, pokud je to odůvodněno mimo jiné technickou proveditelností, hospodářskou životaschopností a ochranou životního prostředí.

(34) Je nezbytné dále upřesnit rozsah a obsah povinnosti plánovat nakládání s odpady a zapojit do tohoto procesu vytváření nebo revizí těchto plánů nakládání s odpady i potřebu brát ohled na dopad, který má vznik odpadů a nakládání s nimi na životní prostředí. Současně by se měl brát ohled na případné požadavky týkající se plánů nakládání s odpady v souladu s článkem 14 směrnice 94/62/ES a na strategii pro omezení biologicky rozložitelných odpadů ukládaných na skládku podle článku 5 směrnice 1999/31/ES.

(29) K tomu, aby se Společenství jako celek stalo soběstačným v oblasti odstraňování odpadů a ve využívání směsného komunálního odpadu sebraného v soukromých domácnostech a aby se členské státy přiblížily tomuto cíli i jednotlivě, je nezbytné přijmout opatření k vytvoření sítě spolupráce, pokud jde o zařízení na odstraňování odpadů a zařízení pro využití směsného komunálního dopadu sebraného v soukromých domácnostech, a to rovněž s ohledem na zeměpisné podmínky a na potřebu specializovaných zařízení pro některé druhy odpadů.

(35) Členské státy mohou ve vztahu k některým původcům odpadu uplatnit ekologické povolení nebo obecné předpisy v oblasti životního prostředí, aniž by to ohrozilo řádné fungování vnitřního trhu.

(30) Pro účely nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů ⁽¹⁾ zůstává směsný komunální odpad, jak je uveden v čl. 3 odst. 5 uvedeného nařízení, směsným komunálním odpadem i v případě, že byl jako odpad zpracován postupem, který podstatným způsobem nezměnil jeho vlastnosti.

(36) Podle nařízení (ES) č. 1013/2006 mohou členské státy přijímat nezbytná opatření s cílem zabránit přepravě odpadu, která není v souladu s jejich plány pro nakládání s odpady. Odchylně od uvedeného nařízení je členským státům povoleno omezit přepravu odpadů určených ke spálení, které je klasifikováno jako využití, do země, pokud bylo zjištěno, že by musely být odstraněny odpady, které vznikly na území daného členského státu, nebo že by odpad musel být zpracován způsobem, jenž odporuje jejich vnitrostátním plánům pro nakládání s odpady. Uznává se, že některé členské státy nemusí být schopny na svém území vytvořit síť zahrnující celou škálu zařízení ke konečnému využití odpadů.

(31) Je důležité, aby byl nebezpečný odpad označen v souladu s mezinárodními normami a s normami Společenství. Je-li však tento odpad sbírán odděleně z domácností, nemělo by to vést k tomu, aby domácnosti byly povinny vyplňovat požadovanou dokumentaci.

(37) S cílem zlepšit způsob předcházení vzniku odpadů v členských státech a usnadnit šíření osvědčených postupů v této oblasti je nezbytné posílit ustanovení o předcházení vzniku odpadů a zavést požadavek, aby členské státy vypracovaly programy pro předcházení vzniku odpadů, přičemž se zaměří na hlavní dopady na životní prostředí a zohlední celý životní cyklus produktů a materiálů. Cílem těchto opatření by měly být zrušení

(32) V souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady a za účelem snížení emisí skleníkových plynů pocházejících

⁽¹⁾ Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1.

souvislosti mezi hospodářským růstem a dopady na životní prostředí spojenými se vznikem odpadů. Zúčastněné strany i široká veřejnost by měly mít v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí ⁽¹⁾ příležitost podílet se na vypracovávání těchto programů a po jejich vypracování by k nim měly mít přístup.

přepравcům a subjektům zajišťujícím sběr, zařízením nebo podnikům, které zpracovávají odpady a provozují systémy nakládání s odpady. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí ⁽⁴⁾, mohou členské státy rovněž přijmout opatření pro vymáhání nákladů spojených s nedodržováním a opatření pro nápravu.

(38) Při dosahování cílů předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi mohou hrát klíčovou úlohu hospodářské nástroje. Odpad má často hodnotu jako zdroj a další uplatňování hospodářských nástrojů může maximalizovat jeho přínos, pokud jde o životní prostředí. Mělo by tedy být prosazováno používání těchto nástrojů na příslušné úrovni, přičemž se zdůrazňuje, že rozhodnutí o používání těchto nástrojů mohou učinit jednotlivé členské státy.

(42) Opatření nezbytná k provádění této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁵⁾.

(39) Některá ustanovení týkající se nakládání s odpady uvedená ve směrnici Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech ⁽²⁾ by měla být pozměněna, aby se odstranila obsoletní ustanovení a zlepšila se srozumitelnost textu. V zájmu zjednodušení právních předpisů Společenství by měla být začleněna do této směrnice. V zájmu objasnění fungování zákazu směšování odpadů stanoveného ve směrnici 91/689/EHS a v zájmu ochrany životního prostředí a lidského zdraví by navíc měly být výjimky ze zákazu směšování odpadů v souladu s nejlepší dostupnou technikou definovanou ve směrnici 96/61/ES. Směrnice 91/689/EHS by proto měla být zrušena.

(43) Zejména je třeba zmocnit Komise ke stanovení kritérií v řadě otázek, jako jsou například podmínky, za nichž je předmět považován za vedlejší produkt, stav, kdy odpad přestává být odpadem, a vymezení odpadu, který je považován za nebezpečný. Dále je třeba zmocnit Komisi k úpravám příloh v závislosti na technickém a vědeckém pokroku a ke stanovení použití vzorce pro zařízení pro spalování uvedeného v příloze II v položce R1. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice a doplnit ji o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou podle článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

(40) V zájmu zjednodušení právních předpisů Společenství a s ohledem na přínos pro životní prostředí by do této směrnice měla být začleněna příslušná ustanovení směrnice Rady 75/439/EHS ze dne 16. června 1975 o nakládání s odpadními oleji ⁽³⁾ a směrnice 75/439/EHS by měla být proto zrušena. Nakládání s odpadními oleji by mělo být v souladu s hlavní zásadou hierarchie způsobů nakládání s odpady a přednost by měla být dána možnostem, jež představují celkově nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí. Tříděný sběr odpadních olejů nadále zůstává významnou součástí řádného nakládání s nimi a předcházení nepříznivým vlivům na životní prostředí v případě jejich nesprávného odstranění.

(44) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁶⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

(41) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce, jež se v případě porušení této směrnice uloží fyzickým a právníckým osobám odpovědným za nakládání s odpady, například původcům odpadu, jeho držitelům, zprostředkovatelům, obchodníkům,

(45) Jelikož cíle této směrnice, totiž ochrany životního prostředí a lidského zdraví, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a lze jich proto z důvodu rozsahu nebo účinnosti směrnice lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v daném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽²⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/76/ES (Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 91).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56. Směrnice ve znění směrnice 2006/21/ES (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 15).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Předmět a oblast působnosti, definice

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Touto směrnicí se stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví předcházením nepříznivým vlivům vzniku odpadů a nakládání s nimi nebo jejich omezováním a omezováním celkových dopadů využívání zdrojů a zlepšováním účinnosti tohoto využívání.

Článek 2

Vynečtí z oblasti působnosti

1. Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty:
 - a) plynné emise vypouštěné do ovzduší;
 - b) půda (in situ) včetně nevytěžené kontaminované zeminy a budov trvale spojených s půdou;
 - c) nekontaminovaná zemina a jiný přírodní materiál vytěžený během stavebních činností, pokud je jisté, že materiál bude použit ve svém přirozeném stavu pro účely stavby na místě, na kterém byl vytěžen;
 - d) radioaktivní odpady;
 - e) vyřazené výbušniny;
 - f) exkrementy, pokud nejsou zahrnuty do odst. 2 písm. b), sláma a jiné přírodní látky pocházející ze zemědělské výroby nebo lesnictví, které nejsou nebezpečné a které se využívají v zemědělství, lesnictví nebo k výrobě energie z této biomasy prostřednictvím postupů nebo metod, které nepoškozují životní prostředí ani neohrožují lidské zdraví;
2. Následující položky jsou vyňaty z oblasti působnosti této směrnice v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy Společenství:
 - a) odpadní vody;
 - b) vedlejší produkty živočišného původu upravené nařízením (ES) č. 1774/2002, kromě těch, které jsou určeny ke spalování, uložení na skládku nebo využití v zařízení na výrobu bioplynu nebo kompostování;
 - c) mrtvá těla zvířat, která uhynula jiným způsobem než porážkou, včetně zvířat usmrčených za účelem eradikace nákazy zvířat, a která jsou odstraněna v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002;

- d) odpady vznikající při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů podle směrnice 2006/21/ES.

3. Aniž by byly dotčeny povinnosti podle příslušných právních předpisů Společenství jsou sedimenty přemísťované v rámci povrchových vod za účelem správy vod a vodních cest nebo předcházení povodním či zmírnění účinku povodní a období sucha vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, pokud je prokázáno, že sedimenty nejsou nebezpečné.

4. Zvláštní pravidla pro jednotlivé případy nebo doplňující pravidla k pravidlům této směrnice pro nakládání s jednotlivými kategoriemi odpadů mohou být stanovena zvláštními směrnici.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „odpadem“ jakákoli látka nebo předmět, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil;
- 2) „nebezpečným odpadem“ odpad, který vykazuje jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze III;
- 3) „odpadními oleji“ jakékoli minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, jako jsou například upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje, mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje;
- 4) „biologickým odpadem“ biologicky rozložitelné odpady ze zahrad a parků, potravinářské a kuchyňské odpady z domácností, restaurací, stravovacích a maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu;
- 5) „původcem odpadu“ jakákoliv osoba, při jejíž činnosti vznikají odpady (prvotní původce odpadu), nebo osoba, která provádí předzpracování, směšování nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení těchto odpadů;
- 6) „držitelem odpadu“ původce odpadu nebo fyzická či právnická osoba, která tyto odpady vlastní;
- 7) „obchodníkem“ jakýkoli podnik, který jedná jako příkazce při nákupu a následném prodeji odpadů, včetně obchodníků, kteří nejsou fyzickými držiteli odpadů;
- 8) „zprostředkovatelem“ jakýkoli podnik, který zařizuje využití nebo odstraňování odpadu jménem jiných, včetně zprostředkovatelů, kteří nejsou fyzickými držiteli odpadů;

- 9) „nakládáním s odpady“ sběr, přeprava, využití a odstraňování odpadů, včetně dozoru nad těmito činnostmi a následné péče o místa odstranění a včetně činností prováděných obchodníkem nebo zprostředkovatelem;
- 10) „sběrem“ shromažďování odpadu, včetně předběžného třídění a předběžného skladování odpadu pro účely přepravy do zařízení na zpracování odpadu;
- 11) „předcházením vzniku“ opatření přijatá předtím, než se látka, materiál nebo produkt staly odpadem, která omezují:
- a) množství odpadu, a to i prostřednictvím opětovného použití produktů nebo prodloužením životnosti produktů;
- b) nepříznivé dopady vzniklého odpadu na životní prostředí a lidské zdraví nebo
- c) obsah škodlivých látek v materiálech a produktech;
- 12) „opětovným použitím“ jakýkoliv postup, kterým jsou produkty nebo jejich složky, které nejsou odpadem, znovu použity pro tentýž účel, kterému měly původně sloužit;
- 13) „zpracováním“ využití nebo odstranění, zahrnující i přípravu před využitím nebo odstraněním;
- 14) „využitím“ jakákoli činnost, jejímž hlavním výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí jiné materiály, které by jinak byly použity ke konkrétnímu účelu, nebo jejímž výsledkem je, že je odpad upraven k tomuto konkrétnímu účelu, a to v daném zařízení nebo v širším hospodářství. V příloze II je uveden neúplný seznam způsobů využití;
- 15) „úpravou za účelem opětovného použití“ způsoby využití zahrnující kontrolu, čištění nebo opravu a spočívající v tom, že jsou produkty nebo složky produktů, které se staly odpady, upraveny tak, že budou znovu použity bez dalšího předzpracování;
- 16) „recyklací“ jakýkoli způsob využití, jímž je odpadový materiál znovu zpracován na produkty, materiály nebo látky, ať pro původní nebo pro jiné účely. Zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako paliva nebo jako zásypový materiál;
- 17) „regenerací odpadních olejů“ jakákoliv recyklace, jejímž prostřednictvím je možné rafinací odpadních olejů vyrábět základové oleje, zejména odstraněním znečišťujících látek, oxidačních produktů a přísad obsažených v těchto olejích;

18) „odstraněním“ jakákoli činnost, která není využitím, a to i v případě, že tato činnost má jako druhotný důsledek znovuzískání látek nebo energie. V příloze I je uveden neúplný seznam způsobů odstraňování;

19) „nejlepšími dostupnými technikami“ nejlepší dostupné techniky stanovené v čl. 2 odst. 11 směrnice 96/61/ES.

Článek 4

Vedlejší produkty

1. Látku nebo předmět vzniklé při výrobním procesu, jehož prvotním cílem není výroba tohoto předmětu, lze považovat za vedlejší produkt a nikoliv odpad podle čl. 3 bodu 1 pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) další využití látky nebo předmětu je jisté;
- b) látku nebo předmět lze využít přímo bez dalšího zpracování jiným než běžným průmyslovým způsobem;
- c) výroba látky nebo předmětu je nedílnou součástí výrobního procesu; a
- d) další využití je zákonné, tj. látka nebo předmět splňují všechny příslušné požadavky, pokud jde o výrobek, životní prostředí a ochranu zdraví u konkrétního použití a nepovedou k celkovým nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

2. Na základě podmínek stanovených v odstavci 1 je možné přijmout opatření, kterými se stanoví kritéria, jež musí být splněna k tomu, aby konkrétní látka nebo předmět mohly být považovány za vedlejší produkt a nikoli odpad, jak je uvedeno v čl. 3 bodu 1. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, a to jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 36 odst. 2.

Článek 5

Stav, kdy odpad přestává být odpadem

1. Některé zvláštní druhy odpadu přestávají být odpadem ve smyslu čl. 3 bodu 1, pokud byly předmětem některého způsobu využití a splňují zvláštní kritéria, která budou vypracována v souladu s těmito podmínkami:

- a) látka nebo předmět se běžně využívají ke konkrétnímu účelu;
- b) pro tuto látku nebo tento předmět existuje trh nebo poptávka;

- c) látka nebo předmět splňují technické požadavky pro konkrétní účel uvedený v písm. a) a vyhovují stávajícím právním předpisům a normám použitelným na výrobky; a
- d) využití látky nebo předmětu nepovede k celkovým nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

Kritéria zahrnují podle potřeby limitní hodnoty pro znečišťující látky.

2. Opatření vztahující se k přijetí těchto kritérií a vymezující odpad, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, a to jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 36 odst. 2.

3. Odpad, který přestává být odpadem podle odstavce 1 a 2, přestává být odpadem též pro účely cílů využití a recyklace stanovených ve směrnicích 94/62/ES, 2000/53/ES, 2002/96/ES a 2006/66/ES a dalších příslušných právních předpisech Společenství.

4. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Společenství postupem uvedeným v odstavci 1 a 2, mohou členské státy v jednotlivých případech rozhodnout, zda určitý odpad přestal být odpadem, s přihlédnutím k platné judikatuře. Tato rozhodnutí oznámí Komisi v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽¹⁾ v případech, kdy to tato směrnice požaduje.

Článek 6

Seznam odpadů

1. Opatření týkající se aktualizace seznamu odpadů stanoveného rozhodnutím Komise 2000/532/ES, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 36 odst. 2. Seznam odpadů zahrnuje nebezpečný odpad a zohledňuje původ a složení odpadu a případně limitní hodnoty koncentrací nebezpečných látek. Seznam odpadů je závazný, pokud jde o určení odpadu, který je považován za nebezpečný. Zařazení látky nebo předmětu na seznam neznamena, že jde o odpad za všech okolností. Látka nebo předmět jsou považovány za odpad, pouze pokud je splněna definice čl. 3 bodu 1.

2. Členský stát může považovat odpady za nebezpečné odpady, pokud, přestože nejsou uvedeny na tomto seznamu odpadů, vykazují jednu nebo více vlastností uvedených

v příloze III. Členský stát oznámí tyto případy Komisi ve zprávě podle čl. 34 odst. 1 a poskytne Komisi veškeré příslušné informace. S ohledem na tyto informace se seznam přezkoumá za účelem rozhodnutí o jeho úpravě.

3. Pokud členský stát prokáže, že konkrétní druh odpadu, který je uveden na seznamu jako nebezpečný odpad, nevykazuje žádné z vlastností uvedených v příloze III, může tento odpad považovat za odpad, který není klasifikovaný jako nebezpečný. Členský stát oznámí tyto případy Komisi ve zprávě podle čl. 34 odst. 1 a poskytne Komisi nezbytné důkazy. S ohledem na tyto informace se seznam přezkoumá za účelem rozhodnutí o jeho úpravě.

4. Opatření vztahující se k revizi seznamu za účelem rozhodnutí o jeho úpravě podle odstavců 2 a 3, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 36 odst. 2.

KAPITOLA II

Obecné požadavky

Článek 7

Rozšířená odpovědnost výrobce

1. S cílem posílit předcházení vzniku odpadů a využití odpadů mohou členské státy přijmout legislativní nebo nelegislativní opatření k zajištění toho, aby se na všechny fyzické nebo právnické osoby, které profesionálně vyvíjejí, vyrábějí, zpracovávají a upravují nebo prodávají produkty (výrobci produktu) vztahovala rozšířená odpovědnost výrobce.

Tato opatření mohou zahrnovat přijímání vrácených výrobků a odpadu, který zůstává po použití těchto výrobků, jakož i následné nakládání s odpadem a finanční odpovědnost za tyto činnosti.

2. Členské státy mohou přijmout vhodná opatření na podporu návrhů výrobků s cílem snížit jejich dopad na životní prostředí a vznik odpadů během výroby a následného používání výrobků a s cílem zajistit, aby využití a odstraňování výrobků, které se staly odpadem, probíhalo v souladu s články 10 a 11.

Tato opatření mohou mimo jiné podporovat vývoj a výrobu produktů, které jsou vhodné pro více použití, jsou odolné po technické stránce a poté, co se stanou odpadem, jsou vhodné pro řádné a bezpečné využití a odstranění šetrné k životnímu prostředí, jakož i jejich uvádění na trh.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2006/96/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 81).

3. Při uplatňování rozšířené odpovědnosti výrobce členské státy zohledňují technickou proveditelnost a ekonomickou životaschopnost a celkové dopady na životní prostředí, lidské zdraví a společnost, přičemž berou v úvahu nezbytnost zajištění řádného fungování vnitřního trhu.

4. Uplatňováním rozšířené odpovědnosti výrobce není dotčena odpovědnost za nakládání s odpady stanovená v čl. 13 odst. 1.

Článek 8

Využití

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby byly pro odpad uplatněny způsoby využití podle článků 10 a 11.

2. Pokud je to nezbytné pro soulad s odstavcem 1 a pro usnadnění nebo zlepšení využití, sběr odpadu se provádí odděleně, pokud je to proveditelné z hlediska technického, hospodářského a z hlediska životního prostředí, a nesměšuje se s jiným odpadem nebo jiným materiálem s odlišnými vlastnostmi.

Článek 9

Odstranění

Členské státy zajistí, aby v případě, že nedojde k využití podle čl. 8 odst. 1, bylo provedeno odstranění odpadu.

Článek 10

Ochrana lidského zdraví a životního prostředí

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění nakládání s odpady způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí, a zejména:

- a) neohrožuje vodu, ovzduší, půdu nebo rostliny nebo živočichy;
- b) nezpůsobuje obtěžování hlukem nebo zápachem; a
- c) nemá nepříznivý vliv na krajinu nebo místa zvláštního zájmu.

Článek 11

Hierarchie způsobů nakládání s odpady

1. Jako hlavní zásada pro právní předpisy a politiku v oblasti předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi se použije tato hierarchie způsobů nakládání s odpady:

- a) předcházení vzniku;
- b) úprava za účelem opětovného použití;

c) recyklace;

d) jiné využití, například energetické využití; a

e) odstranění.

2. Při uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady uvedené v odstavci 1 přijmou členské státy opatření, která podpoří možnosti, jež představují nejlepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí. To může u zvláštních toků odpadů vyžadovat odchýlení od hierarchie v případech odůvodněných zohledňováním životního cyklu u celkových dopadů vzniku tohoto odpadu a nakládání s ním.

Členské státy v souladu s články 1 a 10 zohlední obecné zásady ochrany životního prostředí, a to zásadu předběžné opatrnosti a udržitelnosti, technickou proveditelnost a hospodářskou životaschopnost, ochranu zdrojů i životního prostředí jako celku, lidské zdraví, hospodářské a sociální dopady.

Článek 12

Náklady

1. V souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ musí náklady spojené s nakládáním s odpady nést prvotní původce odpadu, nebo současný či předchozí držitel odpadu.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že náklady spojené s nakládáním s odpady musí částečně nebo plně nést výrobce produktu, z něhož se stal odpad, a že tyto náklady mohou sdílet distributoři těchto produktů.

KAPITOLA III

Nakládání s odpady

Článek 13

Odpovědnost za nakládání s odpady

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby každý prvotní původce nebo jiný držitel odpadu prováděl zpracování odpadů sám nebo aby ho svěřil zprostředkovateli nebo zařízení nebo podniku, který provádí činnosti související se zpracováním odpadů, nebo soukromé nebo veřejné organizaci provádějící sběr odpadů v souladu s články 10 a 11.

2. Je-li odpad přepravován za účelem předběžného zpracování od prvotního původce nebo držitele k jedné z fyzických nebo právnických osob uvedených v odstavci 1, nedochází ke zbavení odpovědnosti za provedení úplného využití nebo odstranění.

Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, členské státy mohou upřesnit podmínky odpovědnosti a rozhodnout, ve kterých případech má nést odpovědnost za celý zpracovatelský řetězec prvotní původce nebo ve kterých může být odpovědnost rozdělena mezi původce a držitele nebo přenesena na subjekty zpracovatelského řetězce.

3. Členské státy mohou rozhodnout v souladu s článkem 7, že odpovědnost za zajištění nakládání s odpady má nést částečně nebo plně výrobce produktu, z něhož se stal odpad, a že tuto odpovědnost sdílejí i distributoři těchto produktů.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě shromažďují nebo přepravují odpady na jejich území, předávaly shromážděný a přepravený odpad příslušným zařízením na zpracování odpadů v souladu s povinnostmi stanovenými v článku 10.

Článek 14

Zásady soběstačnosti a blízkosti

1. Členské státy přijmou ve spolupráci s dalšími členskými státy, pokud je to nezbytné nebo účelné, vhodná opatření k vybudování jednotné a odpovídající sítě zařízení na odstraňování odpadu a zařízení na využití směsného komunálního odpadu sebraného v soukromých domácnostech, včetně případů, kdy tento sběr odpadu zahrnuje rovněž směsný komunální odpad od jiných původců, a zohlední přitom nejlepší dostupné techniky.

Odchylně od nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů mohou členské státy za účelem ochrany své sítě omezit přepravu odpadů určených ke spálení, které je klasifikováno jako využití, do země, pokud bylo zjištěno, že by v důsledku této přepravy musely být odstraněny odpady, které vznikly na území daného členského státu nebo že by odpad musel být zpracován způsobem, jenž není v souladu s jejich národními plány pro nakládání s odpady. Členské státy oznámí tato rozhodnutí Komisi. Členské státy rovněž mohou omezit přepravu odpadů ze země s ohledem na životní prostředí, jak je uvedeno v nařízení (ES) č. 1013/2006.

2. Tato síť je vytvořena tak, aby Společenství jako celku umožnila dosáhnout soběstačnosti v oblasti odstraňování i využití odpadů uvedených v odstavci 1 a aby členské státy mohly k tomuto cíli směřovat jednotlivě, s ohledem na zeměpisné podmínky nebo na potřebu specializovaných zařízení pro určité druhy odpadů.

3. Síť rovněž umožňuje, aby se odpad odstraňoval nebo aby se odpad uvedený v odstavci 1 využíval v některém z nejbližších vhodných zařízení za použití co nejvhodnějších metod a technologií s cílem zajistit vysoký stupeň ochrany životního prostředí a veřejného zdraví.

4. Zásady blízkosti a soběstačnosti neznamenaají, že každý členský stát musí mít všechna konečná zařízení pro využívání odpadu na svém území.

Článek 15

Zákaz směšování nebezpečných odpadů

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že nebezpečný odpad nebude směšován, a to ani s dalšími kategoriemi nebezpečných odpadů, ani s jinými odpady, látkami nebo materiály. Směšování zahrnuje ředění nebezpečných látek.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit směšování, pokud:

a) směšování provádí zařízení nebo podnik, který k tomu získal povolení podle článku 20;

b) jsou splněny podmínky stanovené v článku 10 a nevýší se nepříznivé dopady nakládání s odpady na lidské zdraví a životní prostředí; a

c) směšování je v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.

3. S výhradou kritérií technické a ekonomické proveditelnosti se v případě, že byly v rozporu s odstavcem 1 nebezpečné odpady smíchány, provede třídění, je-li to možné a nezbytné, za účelem splnění podmínek uvedených v článku 10.

Článek 16

Označování nebezpečných odpadů

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že během sběru, přepravy a dočasného uskladnění budou nebezpečné odpady zabaleny a označeny v souladu s platnými mezinárodními normami a normami Společenství.

2. Kdykoliv je nebezpečný odpad přepravován v rámci členského státu, musí být opatřen identifikačním dokladem, který může být v elektronické podobě, obsahujícím příslušné údaje podle přílohy IB nařízení (ES) č. 1013/2006.

Článek 17

Nebezpečný odpad pocházející z domácností

Články 15, 16 a 32 se nevztahují na směsný odpad pocházející z domácností.

Články 16 a 32 se nevztahují na jednotlivé části nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, dokud je zařízení nebo podnik, které získaly povolení nebo byly zaregistrovány podle článků 20 nebo 23, nepřijaly ke sběru, odstranění nebo využití.

Článek 18

Odpadní oleje

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti vztahující se k nakládání s nebezpečnými odpady uvedené v článcích 15 a 16, členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby

- a) sběr odpadních olejů probíhal, pokud je to technicky proveditelné, odděleně;
- b) odpadní oleje byly zpracovány v souladu s články 10 a 11;
- c) pokud je to technicky a ekonomicky proveditelné, odpadní oleje odlišných vlastností se nesměšovaly a odpadní oleje se nesměšovaly s jinými druhy odpadů nebo látek, pokud směšování znemožňuje jejich zpracování.

2. Pro účely odděleného sběru odpadních olejů a jejich náležitého zpracování mohou členské státy v souladu s podmínkami stanovenými na vnitrostátní úrovni použít dodatečná opatření, jako jsou technické požadavky, odpovědnost původce, ekonomické nástroje nebo dobrovolné dohody.

3. Pokud se na odpadní oleje v souladu s vnitrostátními právními předpisy vztahují požadavky na regeneraci, mohou členské státy stanovit, že se tyto odpadní oleje regenerují, pokud je to technicky proveditelné, a, použijí-li se články 11 nebo 12 nařízení (ES) č. 1013/2006, zakázat přeshraniční přepravu odpadních olejů ze svého území do zařízení pro spalování nebo spalování s cílem upřednostnit regeneraci odpadních olejů.

Článek 19

Biologický odpad

Členské státy přijmou v případě potřeby a v souladu s články 10 a 11 opatření s cílem podpořit:

- a) oddělený sběr biologického odpadu;

b) zpracování biologického odpadu způsobem, který splňuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí;

c) používání materiálů bezpečných z hlediska životního prostředí pocházejících z biologického odpadu.

Komise provede posouzení nakládání s biologickým odpadem za účelem případného předložení návrhu.

KAPITOLA IV

Povolení a registrace

Článek 20

Vydávání povolení

1. Členské státy vyžadují, aby všechny zařízení nebo podniky, které plánují provádět zpracování odpadů, získaly povolení od příslušného orgánu.

Tato povolení stanoví přinejmenším:

- a) druhy a množství odpadů, které je možné zpracovávat;
- b) technické a jiné požadavky týkající se dotyčného místa, a to pro každý druh povolené činnosti;
- c) bezpečnostní a preventivní opatření, jež je třeba přijmout;
- d) postup, jenž je třeba použít pro každý druh činnosti;
- e) nezbytné činnosti v oblasti sledování a kontroly;
- f) nezbytná ustanovení o ukončení provozu a následné péči.

2. Povolení mohou být udělována na určité období a lze je obnovovat.

3. Pokud se příslušný orgán domnívá, že předpokládaný postup zpracování odpadu je z hlediska ochrany životního prostředí nepřijatelný, zejména pokud není v souladu s článkem 10, odmítne povolení vydat.

4. Podmínkou vydání povolení ke spalování nebo spalování s energetickým využitím je, že energetické využití probíhá s vysokým stupněm energetické účinnosti.

5. Pokud jsou splněny požadavky tohoto článku, mohou být veškerá povolení vydaná v souladu s jinými vnitrostátními právními předpisy nebo s jinými právními předpisy Společenství sloučena s povolením vyžadovaným podle odstavce 1 v povolení jedině, pokud se tím zamezí zbytečnému zdvojení informací a opakování činností provozovatele nebo příslušného orgánu.

Článek 21

Výjimky z povinnosti získat povolení

Členské státy mohou udělit zařízením nebo podnikům výjimku z povinnosti podle čl. 20 odst. 1 za tyto činnosti:

- a) odstraňování jejich vlastních odpadů, které nejsou klasifikovány jako nebezpečné, v místě původu; nebo
- b) využívání odpadů.

Článek 22

Podmínky pro udělování výjimek

1. Pokud členský stát hodlá povolit výjimku v souladu s článkem 21, stanoví ohledně každého druhu činnosti obecná pravidla určující druhy a množství odpadů, na které se výjimka vztahuje, a použitý způsob jejich zpracování.

Tato pravidla jsou navržena tak, aby zajistila zpracování odpadu v souladu s článkem 10. V případě odstraňování odpadů uvedeného v čl. 21 písm. a) by měla uvedená pravidla zohlednit nejlepší dostupné techniky.

2. Vedle obecných pravidel podle odstavce 1 členské státy stanoví konkrétní podmínky pro udělování výjimek v případě nebezpečných odpadů, včetně druhů činnosti, jakož i další nezbytné podmínky pro provádění různých způsobů využití odpadu, a případně limitní hodnoty obsahu nebezpečných látek v odpadech a limitní hodnoty emisí.

3. Členské státy informují Komisi o všeobecných pravidlech stanovených v souladu s odstavci 1 a 2.

Článek 23

Registrace

Pokud se na následující subjekty nevztahuje povinnost získat povolení, zajistí členské státy, aby příslušný orgán vedl rejstřík:

- a) zařízení nebo podniků, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů;
- b) obchodníků nebo zprostředkovatelů; a
- c) zařízení nebo podniků, na něž se vztahují výjimky z povinnosti získat povolení podle článku 21.

Článek 24

Minimální normy

1. Lze přijmout minimální technické normy pro činnosti zpracování, které vyžadují povolení podle článku 20, je-li proká-

záno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 36 odst. 2.

2. Tyto minimální normy se týkají pouze těch činností zpracování odpadu, na které se nevztahuje směrnice 96/61/ES nebo které nejsou vhodné pro oblast působnosti uvedené směrnice.

3. Tyto minimální normy:

- a) jsou zaměřeny na hlavní vlivy činnosti zpracování odpadu na životní prostředí;
- b) zajišťují, aby byl odpad zpracováván v souladu s článkem 10;
- c) zohledňují nejlepší dostupné techniky; a
- d) případně zahrnují prvky týkající se kvality zpracování a požadavků na zpracování.

4. Minimální normy pro činnosti, které vyžadují registraci podle čl. 23 písm. a) a b), se přijmou v případě, že je prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí nebo zamezení narušení vnitřního trhu, včetně prvků týkajících se odborné způsobilosti subjektů zajišťujících sběr, přepravců, obchodníků či zprostředkovatelů.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, a to jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 36 odst. 2.

KAPITOLA V

Plány a programy

Článek 25

Plány pro nakládání s odpady

1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány stanovily v souladu s články 1, 10, 11 a 14 jeden nebo více plánů pro nakládání s odpady.

Tyto plány, samotné nebo v kombinaci, pokryjí celé zeměpisné území dotyčného členského státu.

2. Plány pro nakládání s odpady stanoví analýzu stávající situace v nakládání s odpady v rámci dotyčné zeměpisné jednotky, jakož i opatření, která je třeba přijmout s cílem zlepšit ekologicky šetrnou přípravu na opětovné použití, recyklaci, využití a odstranění odpadů, a posouzení toho, jak bude tento plán podporovat provádění cílů a ustanovení této směrnice.

3. Plány pro nakládání s odpady v případě potřeby a při zohlednění zeměpisné situace a pokrytí oblasti, na niž se plán vztahuje, obsahují alespoň:

- a) druh, množství a zdroj vzniklého odpadu na daném území, odpad, jenž by mohl být přepravován z vnitrostátního území nebo na něj, a posouzení vývoje toků odpadů v budoucnosti;
- b) stávající systémy sběru odpadů a důležitá zařízení na odstraňování a využití odpadu včetně jakýchkoli zvláštních ujednání týkajících se odpadních olejů, nebezpečných odpadů nebo toků odpadů, kterými se zabývají konkrétní právní předpisy Společenství;
- c) posouzení potřeby nových systémů sběru, uzavření stávajících zařízení pro odpady, další infrastruktury zařízení pro odpady v souladu s článkem 14 a v případě potřeby s tím spojených investic;
- d) v případě potřeby dostatečné informace o kritériích pro umístění s cílem určit místo a kapacitu budoucích zařízení sloužících k odstraňování odpadů nebo důležitých zařízení sloužících k využití odpadů;
- e) všeobecné politiky nakládání s odpady, včetně plánovaných technologií a způsobů nakládání s odpady, nebo politik týkajících se konkrétních problémů v oblasti nakládání s odpady;

4. Plán pro nakládání s odpady může při zohlednění zeměpisné situace a pokrytí oblasti, na niž se plán vztahuje, obsahovat:

- a) organizační aspekty spojené s nakládáním s odpady, včetně popisu rozdělení povinností mezi veřejné a soukromé subjekty provádějící nakládání s odpady;
- b) hodnocení užitečnosti a vhodnosti použití ekonomických a dalších nástrojů pro řešení různých problémů spojených s odpady, a to s ohledem na potřebu zachovat hladké fungování vnitřního trhu;
- c) využívání kampaní na zvyšování povědomí a poskytování informací široké veřejnosti nebo zvláštní skupině spotřebitelů;
- d) znečištěná místa, která sloužila k odstraňování odpadů, a opatření k jejich obnově.

5. Plány pro nakládání s odpady musí být v souladu s požadavky na plány pro nakládání s odpady uvedenými v článku 14 směrnice 94/62/ES a se strategií pro provádění omezení biologicky rozložitelných odpadů ukládaných na skládku podle článku 5 směrnice 1999/31/ES.

Článek 26

Programy předcházení vzniku odpadů

1. Členské státy vypracují v souladu s články 1 a 11 programy předcházení vzniku odpadů nejpozději do ... (*).

(*) Pět let od vstupu této směrnice v platnost.

Tyto programy jsou buď součástí plánů pro nakládání s odpady stanovených v článku 25 nebo případně součástí jiných programů politiky v oblasti životního prostředí nebo fungují jako samostatné programy. Je-li některý z takových programů součástí plánu pro nakládání s odpady nebo jiných programů, stanoví se jasné opatření k předcházení vzniku odpadů.

2. V programech stanovených v odstavci 1 se uvádějí cíle předcházení vzniku odpadů. Členské státy popíší stávající opatření k předcházení a vyhodnotí užitečnost příkladů opatření uvedených v příloze IV nebo jiných náležitých opatření.

Účelem těchto cílů a opatření je přerušit souvislost mezi hospodářským růstem a dopady na životní prostředí spojenými se vznikem odpadů.

3. Členské státy určí vhodná konkrétní kvalitativní a kvantitativní kritéria pro opatření k předcházení vzniku odpadů přijatá za účelem sledování a posouzení pokroku, jehož bylo jejich prostřednictvím dosaženo, a mohou určit konkrétní kvalitativní nebo kvantitativní cíle a ukazatele, jiné než uvedené v odstavci 4, za stejným účelem.

4. Ukazatele pro opatření k předcházení vzniku odpadů mohou být přijaty postupem podle čl. 36 odst. 3.

5. Komise rozpracuje pokyny s cílem pomoci členským státům při přípravě programů.

Článek 27

Hodnocení a přezkum plánů a programů

Členské státy zajistí, aby byly plány pro nakládání s odpady a programy předcházení vzniku odpadů vyhodnoceny alespoň jednou za šest let a případně revidovány.

Článek 28

Účast veřejnosti

Členské státy zajistí, aby příslušné zúčastněné strany a orgány a široká veřejnost měly možnost účastnit se vypracování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů a aby k nim měly přístup, jakmile budou stanoveny, v souladu se směrnicí 2003/35/ES nebo případně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí⁽¹⁾. Plány a programy umístí na veřejně přístupnou internetovou stránku.

(¹) Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

Článek 29**Spolupráce**

Členské státy náležitě spolupracují s ostatními dotyčnými členskými státy a s Komisí při sestavování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů v souladu s články 25 a 26.

Článek 30**Informace předkládané Komisi**

1. Členské státy informují Komisi o plánech pro nakládání s odpady a programech předcházení vzniku odpadů uvedených v článcích 25 a 26, jakmile budou přijaty, nebo o jakýchkoli podstatných revizích těchto plánů a programů.

2. Formát pro oznámování informací o přijetí a podstatných revizích těchto plánů a programů se stanoví postupem podle čl. 36 odst. 3.

KAPITOLA VI**Kontroly a záznamy****Článek 31****Kontroly**

1. Zařízení nebo podniky, které zpracovávají odpady, zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů, zprostředkovatelé a obchodníci a zařízení a podniky, které jsou původci nebezpečných odpadů, podléhají náležitým pravidelným kontrolám prováděným příslušnými orgány.

2. Kontroly zaměřené na činnosti sběru a přepravy zahrnují původ, povahu, množství a místo určení shromážděných a přepravovaných odpadů.

3. Členské státy mohou zohlednit registrace získané v rámci systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS), zejména pokud jde o četnost a stupeň kontrol.

Článek 32**Vedení záznamů**

1. Zařízení nebo podniky uvedené v čl. 20 odst. 1, původci nebezpečných odpadů a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou záznamy o množství, povaze, původu odpadů a případně o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadů a na požádání tyto informace poskytují příslušným orgánům.

2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.

Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.

3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.

Článek 33**Vymáhání a sankce**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zákaz svévolného odložení, nepovoleného ukládání a nekontrolovaného nakládání s odpady.

2. Členské státy stanoví předpisy o sankcích použitelných v případě porušení této směrnice a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

KAPITOLA VII**Závěrečná ustanovení****Článek 34****Podávání zpráv a přezkum**

1. Členské státy informují každé tři roky Komisi o provádění této směrnice, a to předložením zprávy za příslušný úsek předkládané v elektronické podobě. Tato zpráva rovněž obsahuje informace týkající se nakládání s odpadními oleji a dosaženého pokroku při provádění programů předcházení vzniku odpadů.

Zpráva je vypracována na základě dotazníku nebo osnovy vytvořených Komisí v souladu s postupem uvedeným v článku 6 směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy a provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí⁽¹⁾. Zpráva se Komisi předloží do devíti měsíců po ukončení tříletého období, kterého se zpráva týká.

2. Komise zašle dotazník nebo osnovu členským státům šest měsíců před začátkem období, kterého se zpráva o dotyčném úseku týká.

3. Komise zveřejní zprávu o provádění této směrnice do devíti měsíců po obdržení zpráv o dotyčném úseku z členských států podle odstavce 1.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

4. V první zprávě, vypracované ... (*), Komise přezkoumá provádění směrnice a případně předloží návrh na její revizi. Ve zprávě se na základě informací předložených podle článku 30 posoudí stávající programy, cíle a ukazatele členských států v oblasti předcházení vzniku odpadů a přezkoumají se možnosti programů, cílů a ukazatelů na úrovni Společenství.

Článek 35

Výklad a přizpůsobení technickému pokroku

1. Pro výklad definic využití a odstranění v čl. 3 bodech 14 a 18 může Komise vypracovat pokyny.

V případě potřeby se upřesní použití vzorce pro zařízení pro spalování uvedeného v příloze II v položce R1. Lze zohlednit místní klimatické podmínky, jako je intenzita zimy a potřeba topit, pokud ovlivňují množství energie, které lze technicky využít nebo vyrobit v podobě elektrické, topné energie, chlazení nebo páry. Místní podmínky nejvzdálenějších regionů podle čl. 299 odst. 2 čtvrtého pododstavce Smlouvy a území uvedených v článku 25 aktu o přistoupení z roku 1985 mohou být rovněž vzaty v úvahu. Toto opatření, jehož účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijímá regulačním postupem s kontrolou podle čl. 36 odst. 2.

2. Přílohy mohou být změněny s ohledem na vědeckotechnický pokrok. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 36 odst. 2.

Článek 36

Postup pro projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 37

Provedení

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do ... (**).

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 38

Zrušení

Směrnice 75/439/EHS, 91/689/EHS a 2006/12/ES se zrušují s účinkem od ... (**).

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze V.

Článek 39

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 40

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V ...

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

(*) Šest let po vstupu této směrnice v platnost.

(**) 24 měsíců od vstupu této směrnice v platnost.

PŘÍLOHA I

Způsoby odstraňování odpadů

- D 1 Ukládání v úrovni nebo pod úrovní terénu (např. skládkování apod.)
- D 2 Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů nebo kalů v půdě apod.)
- D 3 Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných odpadů do vrtů, solných komor nebo jiných přírodních úložišť apod.)
- D 4 Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, vodních nádrží nebo lagun apod.)
- D 5 Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do utěsněných oddělených prostor, které jsou uzavřeny a izolovány navzájem i od vnějšího prostředí apod.)
- D 6 Vypouštění do vodních těles s výjimkou moří a oceánů
- D 7 Vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání do mořského dna
- D 8 Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12
- D 9 Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12 (např. odpařování, sušení, kalcinace apod.)
- D 10 Spalování na pevnině
- D 11 Spalování na moři (*)
- D 12 Trvalé uložení (např. ukládání v kontejnerech do dolů apod.)
- D 13 Mísení nebo směšování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12 (**)
- D 14 Předúprava před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 13
- D 15 Skladování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 14 (s výjimkou dočasněho skladování na místě vzniku před sběrem) (***)

(*) Tento způsob je zakázán právními předpisy EU a mezinárodními úmluvami.

(**) Není-li vhodný žádný jiný kód D, mohou sem patřit předběžné činnosti předcházející odstranění, včetně předzpracování, jako je například třídění, drcení, lisování, peletizace, sušení, úprava nebo oddělování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12.

(***) Dočasným skladováním se rozumí předběžné skladování podle čl. 3 písm. j).

PŘÍLOHA II

Způsoby využití odpadů

- R 1 Použití především jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie (*)
- R 2 Zpětné získávání nebo regenerace rozpouštědel
- R 3 Recyklace nebo znovuzískání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických transformačních procesů) (**)
- R 4 Recyklace nebo znovuzískání kovů a sloučenin kovů
- R 5 Recyklace nebo znovuzískání jiných anorganických materiálů (***)
- R 6 Regenerace kyselin nebo zásad
- R 7 Využití složek používaných ke snižování znečištění
- R 8 Využití složek katalyzátorů
- R 9 Rafinace olejů nebo jiný způsob opětovného použití olejů
- R 10 Úprava půdními procesy, která je přínosem pro zemědělství nebo životní prostředí
- R 11 Použití odpadů získaných některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 10
- R 12 Předúprava odpadů před využitím některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 11 (****)
- R 13 Skladování odpadů až do využití některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem) (*****)

(*) To zahrnuje zařízení pro spalování, která zpracovávají pevný komunální odpad, pouze pokud se jejich energetická účinnost rovná nebo je vyšší než:

— 0,60 pro zařízení v provozu a s povolením v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství před 1. lednem 2009,

— 0,65 pro zařízení s povolením po 31. prosinci 2008,

za použití následujícího vzorce:

Energetická účinnost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$

Přičemž:

E_p se rozumí roční množství vyrobené energie ve formě tepla nebo elektřiny. Vypočítá se tak, že se energie ve formě elektřiny vynásobí hodnotou 2,6 a teplo vyrobené pro komerční využití hodnotou 1,1 (GJ/rok).

E_f se rozumí roční energetický vstup do systému z paliv přispívajících k výrobě páry (GJ/rok).

E_w se rozumí roční množství energie obsažené ve zpracovávaných odpadech vypočítané za použití nižší čisté výhřevnosti odpadů (GJ/rok).

E_i se rozumí roční dodaná energie bez E_w a E_f (GJ/rok).

0,97 je činitelem energetických ztrát v důsledku vzniklého popela a vyzařování.

Tento vzorec se použije v souladu s referenčním dokumentem o nejlepších dostupných technikách pro spalování odpadů.

(**) To zahrnuje rovněž zplyňování a pyrolýzu s využitím složek jako jsou chemické látky.

(***) To zahrnuje čištění půdy vedoucí k využití půdy a recyklaci anorganických stavebních materiálů.

(****) Není-li vhodný žádný jiný kód R, mohou sem patřit předběžné činnosti předcházející využití, včetně předběžné úpravy, jako je například třídění, drcení, lisování, peletizace, sušení, úprava, předúprava, oddělování, mísení nebo směšování, před využitím některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 11.

(*****) Dočasným skladováním se rozumí předběžné skladování podle čl. 3 písm. j).

PŘÍLOHA III

Vlastnosti odpadů, které je činí nebezpečnými

- H 1 „Výbušné“: látky a přípravky, které mohou vybuchovat účinkem plamene nebo které jsou citlivější vůči nárazům nebo tření než dinitrobenzen.
- H 2 „Oxidující“: látky a přípravky, které ve styku s jinými látkami, zejména hořlavými, vyvolávají vysoce exotermické reakce.
- H 3-A „Vysoce hořlavé“:
- látky a přípravky, které mají bod vzplanutí nižší než 21 °C (včetně extrémně hořlavých kapalin), nebo
 - látky a přípravky, které se mohou zahřívat a nakonec se vznítí ve styku se vzduchem při pokojové teplotě bez jakéhokoliv použití energie, nebo
 - pevné látky a přípravky, které se mohou snadno vznítit po krátkém styku se zdrojem zapálení a které pokračují v hoření nebo vyhoří po jeho odstranění, nebo
 - plynné látky a přípravky, které jsou hořlavé na vzduchu za normálního tlaku, nebo
 - látky a přípravky, které ve styku s vodou nebo vlhkým vzduchem uvolňují vysoce hořlavé plyny v nebezpečných množstvích.
- H 3-B „Hořlavé“: kapalně látky a přípravky, které mají bod vzplanutí rovný 21 °C nebo vyšší a nižší než 55 °C nebo rovný této teplotě.
- H 4 „Dráždivé“: látky nebo přípravky, které nemají žíravé účinky a mohou při okamžitém, dlouhotrvajícím nebo opakovaném styku s kůží nebo sliznicí vyvolat jejich zanícení.
- H 5 „Zdraví škodlivé“: látky a přípravky, které při vdechnutí, požití nebo průniku kůží, mohou způsobit lehké poškození zdraví.
- H 6 „Toxické“: látky a přípravky (včetně vysoce toxických látek a přípravků), které při vdechnutí, požití nebo průniku kůží mohou způsobit vážné, akutní nebo chronické poškození zdraví, a dokonce smrt.
- H 7 „Karcinogenní“: látky a přípravky, které při vdechnutí, požití nebo průniku kůží mohou způsobit rakovinu nebo zvýšit její výskyt.
- H 8 „Žíravé“: látky a přípravky, které při styku s živou tkání mohou tuto tkáň zničit.
- H 9 „Infekční“: látky a přípravky obsahující životaschopné mikroorganismy nebo jejich toxiny, o nichž je známo nebo lze spolehlivě předpokládat, že způsobují onemocnění člověka nebo jiných živých organismů.
- H 10 „Toxické pro reprodukci“: látky a přípravky, které při vdechnutí, požití nebo průniku kůží mohou způsobit nedědičné vrozené deformace nebo zvýšit jejich výskyt.
- H 11 „Mutagenní“: látky a přípravky, které při vdechnutí, požití nebo průniku kůží mohou způsobit dědičné genetické vady nebo zvýšit jejich výskyt.
- H 12 Odpady, které při styku s vodou, vzduchem nebo kyselinou uvolňují toxické nebo vysoce toxické plyny.
- H 13 (*) „Senzibilizující“: látky a přípravky, které jsou schopné při vdechnutí nebo při průniku kůží vyvolat přecitlivělost, takže při další expozici dané látce nebo přípravku vzniknou charakteristické nepříznivé účinky;
- H 14 „Ekotoxický“: odpad, který představuje nebo může představovat bezprostřední nebo pozdější rizika pro jednu nebo více složek životního prostředí.
- H 15 Odpad schopný uvolňovat po odstranění jinou látku, např. výluh, která má kteroukoli z vlastností uvedených výše.

(*) Pokud jsou k dispozici zkušební metody.

Poznámky

1. Přiřazení nebezpečných vlastností „toxické“ (a „vysoce toxické“), „škodlivé“, „žíravé“, „dráždivé“, „karcinogenní“, „toxické pro reprodukci“, „mutagenní“ a „ekotoxické“ se provádí na základě kritérií uvedených v příloze VI směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek ⁽¹⁾.
2. V případě potřeby se použijí limitní hodnoty uvedené v přílohách II a III směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/EHS ze dne 31. května 1999 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků ⁽²⁾.

Zkušební metody

Metody, které mají být používány, jsou popsány v příloze V směrnice 67/548/EHS a v jiných příslušných dokumentech Evropského výboru pro normalizaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/102/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 241).

⁽²⁾ Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1. Opravené znění v Úř. věst. L 136, 29.5.2007, s. 3).

PŘÍLOHA IV

Příklady opatření k předcházení vzniku odpadů podle článku 26a

Opatření, která mohou ovlivnit rámcové podmínky týkající se vzniku odpadů

1. Používání plánovacích opatření nebo jiných ekonomických nástrojů na podporu účinného využívání zdrojů.
2. Podpora výzkumu a vývoje v oblasti dosahování čistších produktů a technologií spojených se vznikem menšího množství odpadů a šíření a využívání výsledků tohoto výzkumu a vývoje.
3. Vytvoření účinných a smysluplných ukazatelů environmentálních tlaků souvisejících se vznikem odpadů, které má přispět k předcházení vzniku odpadů na všech úrovních, od srovnávání produktů na úrovni Společenství přes činnost orgánů místní správy až po opatření na vnitrostátní úrovni.

Opatření, která mohou ovlivnit fázi návrhu a výroby a distribuce

4. Podpora ekodesignu (systematické začleňování environmentálních aspektů do návrhu výrobku s cílem zlepšit vliv tohoto výrobku na životní prostředí během celého jeho životního cyklu).
5. Poskytování informací o technikách předcházení vzniku odpadů s cílem usnadnit v průmyslu používání nejlepších dostupných technik.
6. Organizování školení na úrovni příslušných orgánů, zaměřených na zařazování požadavků týkajících se předcházení vzniku odpadů do povolení podle této směrnice a podle směrnice 96/61/ES.
7. Zavádění opatření k předcházení vzniku odpadů v zařízeních, která nespádají do oblasti působnosti směrnice 96/61/ES. Tato opatření by případně mohla zahrnovat posouzení nebo plány předcházení vzniku odpadů.
8. Využívání kampaní na zvýšení povědomí veřejnosti nebo ustanovení o finanční, rozhodovací nebo jiné podpoře podnikání. Tato opatření mohou být zvláště účinná v případech, kdy jsou zaměřena na potřeby malých a středních podniků a jsou jim přizpůsobena a kdy působí prostřednictvím stávajících sítí podniků.
9. Využívání dobrovolných dohod, panelů spotřebitelů a výrobců nebo odvětvových jednání k tomu, aby si příslušná hospodářská nebo průmyslová odvětví stanovila vlastní plány nebo cíle v oblasti předcházení vzniku odpadů nebo upravovala nevhodné výroby či obaly.
10. Podpora důvěryhodných systémů řízení životního prostředí, včetně systému EMAS a normy ISO 14001.

Opatření, která mohou ovlivnit fázi spotřeby a použití

11. Ekonomické nástroje, například pobídky k čistým nákupům, nebo zavedení povinných plateb spotřebitelů za danou část nebo prvek obalu, které by jinak byly poskytnuty bezplatně.
12. Využívání kampaní na zvyšování povědomí a poskytování informací zaměřených na širokou veřejnost nebo zvláštní skupinu spotřebitelů.
13. Podpora důvěryhodných ekoznaček.
14. Dohody s výrobcí, například v oblasti využívání panelů pro výrobky podobných těm, které se pořádají v rámci integrovaných výrobních politik nebo s maloobchodníky o dostupnosti informací o předcházení vzniku odpadů a výrobků s menším dopadem na životní prostředí.
15. V rámci veřejných a podnikových výběrových řízení zařazení kritérií v oblasti životního prostředí a předcházení vzniku odpadů do výzev k podávání nabídek a do smluv, v souladu s příručkou o zadávání veřejných zakázek v oblasti životního prostředí, kterou zveřejnila Komise dne 29. října 2004.
16. Podpora opětovného používání nebo oprav vhodných vyřazených výrobků nebo jejich složek, zejména prostřednictvím využívání vzdělávacích, ekonomických, logistických nebo jiných opatření, jako je například podpora nebo zřízení akreditovaných středisek pro opravy a opětovné použití a sítí zejména v hustě obydlených oblastech.

PŘÍLOHA V

Srovnávací tabulka

Směrnice 2006/12/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1 písm. a)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 1 odst. 1 písm. b)	Čl. 3 bod 5
Čl. 1 odst. 1 písm. c)	Čl. 3bod 6
Čl. 1 odst. 1 písm. d)	Čl. 3 bod 9
Čl. 1 odst. 1 písm. e)	Čl. 3 bod 18
Čl. 1 odst. 1 písm. f)	Čl. 3 bod 14
Čl. 1 odst. 1 písm. g)	Čl. 3 bod 10
Čl. 1 odst. 2	Článek 6
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Čl. 2 odst. 1 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod i)	Čl. 2 odst. 1 písm. d)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod ii)	Čl. 2 odst. 2) písm. d)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod iii)	Čl. 2 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. c)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod iv)	Čl. 2 odst. 2 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod v)	Čl. 2 odst. 1 písm. e)
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 4
Čl. 3 odst. 1	Článek 11
Čl. 4 odst. 1	Článek 10
Čl. 4 odst. 2	Čl. 33 odst. 1
Článek 5	Článek 14
Článek 6	–
Článek 7	Článek 25
Článek 8	Článek 13
Článek 9	Článek 20
Článek 10	Článek 20
Článek 11	Články 21 a 22
Článek 12	Článek 23
Článek 13	Článek 31
Článek 14	Článek 32
Článek 15	Článek 12
Článek 16	Článek 34

Směrnice 2006/12/ES	Tato směrnice
Článek 17	Článek 35
Čl. 18 odst. 1	Čl. 36 odst. 1
–	Čl. 36 odst. 2
Čl. 18 odst. 2	Čl. 36 odst. 4
Čl. 18 odst. 3	Čl. 36 odst. 3
Článek 19	Článek 37
Článek 20	–
Článek 21	Článek 39
Článek 22	Článek 40
Příloha I	–
Příloha IIA	Příloha I
Příloha IIB	Příloha II
Směrnice 75/439/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 3 odst. 17
Článek 2	Články 10 a 18
Čl. 3 odst. 1 a 2	–
Čl. 3 odst. 3	Článek 10
Článek 4	Článek 10
Čl. 5 odst. 1	–
Čl. 5 odst. 2	–
Čl. 5 odst. 3	–
Čl. 5 odst. 4	Články 23 a 31
Článek 6	Článek 20
Čl. 7 písm. a)	Článek 10
Čl. 7 písm. b)	–
Čl. 8 odst. 1	–
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	–
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	–
Čl. 8 odst. 3	–
Článek 9	–
Čl. 10 odst. 1	Článek 15
Čl. 10 odst. 2	Článek 10
Čl. 10 odst. 3 a 4	–
Čl. 10 odst. 5	Články 16, 18 a 22, 31 a 32

Směrnice 75/439/EHS	Tato směrnice
Článek 11	–
Článek 12	Článek 32
Čl. 13 odst. 1	Článek 31
Čl. 13 odst. 2	–
Článek 14	–
Článek 15	–
Článek 16	–
Článek 17	–
Článek 18	Článek 34
Článek 19	–
Článek 20	–
Článek 21	–
Článek 22	–
Příloha I	–
Směrnice 91/689/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	–
Čl. 1 odst. 2	–
Čl. 1 odst. 3	–
Čl. 1 odst. 4	Čl. 3 odst. 2 a článek 6
Čl. 1 odst. 5	Článek 17
Čl. 2 odst. 1	Článek 20
Čl. 2 odst. 2–4	Článek 15
Článek 3	Články 21, 22 a 23
Čl. 4 odst. 1	Čl. 31 odst. 1
Čl. 4 odst. 2 a 3	Článek 32
Čl. 5 odst. 1	Čl. 16 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 31 odst. 2
Čl. 5 odst. 3	Čl. 16 odst. 2
Článek 6	Článek 25
Článek 7	–
Článek 8	–
Článek 9	–
Článek 10	–

Směrnice 91/689/EHS	Tato směrnice
Článek 11	–
Článek 12	–
Přílohy I a II	–
Příloha III	Příloha III

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Komise předložila dne 26. prosince 2005 Radě návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o odpadech ⁽¹⁾. Základem tohoto návrhu je čl. 175 odst. 1 Smlouvy.

2. Evropský parlament přijal stanovisko v prvním čtení dne 13. února 2007.

Hospodářský a sociální výbor vydal stanovisko dne 19. června 2006 a Výbor regionů dne 14. června 2006 ⁽²⁾.

3. Dne 20. prosince 2007 přijala Rada společný postoj v souladu s článkem 251 Smlouvy.

II. CÍLE

Cíli navrhované směrnice je:

- zjednodušit a aktualizovat stávající právní předpisy,
- provádět odvážnější a účinnější politiku předcházení vzniku odpadů,
- podporovat opětovné použití a recyklaci odpadu.

Návrh směrnice stanoví:

- zavedení cíle ochrany životního prostředí,
- upřesnění pojmů využití a odstranění,
- upřesnění podmínek pro směšování nebezpečného odpadu,
- zavedení postupu pro upřesnění případů, kdy odpad přestává být odpadem, u vybraných kategorií odpadu,
- postup pro stanovení technických minimálních norem pro řadu činností souvisejících s nakládáním s odpady,
- nový požadavek na vypracování národních programů pro předcházení vzniku odpadů.

Tento návrh je zpracován ve formě přezkumu rámcové směrnice o odpadech (2006/12/ES). Je do něj začleněna směrnice o nebezpečných odpadech (91/689/EHS) a konkrétní povinnost sběru odpadních olejů ze směrnice o odpadních olejích (75/439/EHS); tyto směrnice proto mají být zrušeny.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecné

Na plenárním zasedání dne 13. února 2007 přijal Evropský parlament hlasováním 120 změn (později sloučených do 104 změn). Společný postoj Rady zahrnuje některé z nich v plném rozsahu, zčásti nebo v zásadě, v podobném znění. Zahrnuje zejména úpravy původního návrhu Komise, které zpřísní používání hierarchie způsobů nakládání s odpady, což se týká konkrétně otázky biologického odpadu a odpadních olejů, a předpokládá, že koncepce rozšířené odpovědnosti výrobce podpoří předcházení vzniku odpadů a jeho využití. V souvislosti s definicí odpadu a ustanoveními, jež byla původně věnována *druhotným produktům*, se vkládají ustanovení s cílem na jedné straně určit látky nebo předměty, jež je možno považovat za *vedlejší produkty*, a nikoliv za odpad, pokud splňují konkrétní kritéria a opatření, a na druhé straně určit některé zvláštní druhy odpadu, který podle konkrétních podmínek případně dosáhl stavu, kdy *přestává být odpadem* a stává se látkou nebo předmětem, jež lze uvádět na trh v souladu s pravidly použitelnými pro výrobky a látky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 286 E, 23.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 229, 22.9.2006, s. 1.

Společný postoj rovněž zahrnuje další změny, neplánované Evropským parlamentem, které řeší řadu otázek, které vznesly členské státy v průběhu jednání.

Komise přijala společný postoj schválený Radou.

2. Změny Evropského parlamentu

Rada:

a) zahrnula do společného postoje v plném rozsahu, zčásti nebo v zásadě těchto 55 změn:

Body odůvodnění:

Změna 1 a změna 4 týkající se cílů byly zčásti převzaty v 1. a 6. bodě odůvodnění, zejména v souvislosti s hierarchií způsobů nakládání s odpady a odkazem na zachování přírodních zdrojů.

Změna 5 o nezbytnosti definice „opětovného použití“ byla přijata zčásti (13. a 16. bod odůvodnění). Společný postoj rovněž předpokládá další definici „úpravy za účelem opětovného použití“, která by měla usnadnit rozlišení mezi předcházením a způsoby využití, tj. mezi opětovným použitím produktů nebo složek, které nejsou odpadem (procházejících „opětovným použitím“, s cílem předcházet vzniku odpadu), a opětovným použitím výrobků nebo složek, které se staly odpadem (procházejících „úpravou za účelem opětovného použití“, jedním ze způsobů využití).

Změna 6 o nezbytnosti upřesnit definice využití a odstranění je zčásti převzata 17. bodem odůvodnění, v němž je uvedena zmínka o přínosech způsobů využití pro lidské zdraví.

Změna 7 o nezbytnosti upřesnit definici odpadu je zčásti a v zásadě obsažena ve 20. bodu odůvodnění a v článcích 4 a 5 společného postoje.

Změna 8 o zásadě „znečišťovatel platí“ a o odpovědnosti výrobce je převzata v 24. a 25. bodě odůvodnění společného postoje.

Změna 13 o odpadních olejích je zčásti a v zásadě převzata 40. bodem odůvodnění a článkem 18. Zatímco společný postoj předpokládá zrušení směrnice 75/439/EHS o odpadních olejích, článek 18 byl značně rozpracován a umožňuje zejména, aby členské státy dávaly na vnitrostátní úrovni i nadále přednost regeneraci.

Změna 168 o pravomocích svěřených Komisi je zčásti zahrnuta do 42. a 43. bodu odůvodnění, ačkoliv rozsah použití nového postupu projednávání ve výborech je ve společném postoji širší.

Články:

Změny 101 a 14 týkající se předmětu a hierarchie způsobů nakládání s odpady jsou z větší části zahrnuty v článku 1 a článku 11 a v souvisejícím 27. a 28. bodu odůvodnění. Společný postoj se však od této změny částečně liší zejména v tom, že se domnívá, že by se v případě postupu pro odchýlení se od hierarchie u některých toků odpadu měla uplatňovat subsidiarita.

Změny 15-134-102-123-126 týkající se vyloučení z oblasti působnosti směrnice jsou zčásti zahrnuty v článku 2, pokud jde o nekontaminovanou zeminu a jiný přírodní materiál použitý pro účely výstavby v místě, kde byl vytěžen, vedlejší živočišné produkty (určené pro použití, jež nejsou považovány za činnost spojenou s odpady), sedimenty bez nebezpečných vlastností (přemisťované v rámci povrchových vod) a odkaz na další návrhy Komise (čl. 2 odst. 4), ne však pokud jde o doplnění odkazu na kaly z čistíren odpadních vod používané v zemědělství.

Změna 19 doplňující definici „předcházení vzniku“ je převzata v čl. 3 odst. 11; opatření týkající se předcházení rizikům během činností souvisejících s nakládáním s odpady nejsou zahrnuta jako taková, avšak za předpokladu, že tato definice by se měla vztahovat pouze na opatření přijatá předtím, než se látka, materiál nebo produkt staly odpadem.

Změnu 20 týkající se definice „opětovného použití“ lze v zásadě najít v čl. 3 odst. 12, pokud jde o to, že se tato definice nyní jasně vztahuje na produkty nebo složky, které nejsou odpadem a které se opět používají k těmž účelům, k nimž byly původně určeny.

Změna 21 týkající se definice „recyklace“ je zahrnuta v podstatě v čl. 3 odst. 16.

Změna 23 týkající se definice „odpadních olejů“ je začleněna v zásadě do čl. 3 odst. 3, který se vztahuje na všechny průmyslové odpadní oleje a minerální nebo syntetické mazací oleje.

Změna 24 týkající se definice „zpracování“ je začleněna do čl. 3 odst. 13, které by mělo být vykládáno společně s přílohami I a II, v nichž jsou uvedeny způsoby odstraňování a využití. Do těchto příloh byly doplněny vysvětlivky s cílem objasnit situaci, pokud jde o dočasné a přípravné činnosti.

Změna 25 týkající se definice „odstranění“ je převzata zčásti a v podstatě v čl. 3 odst. 18. Operativnější částí navrhované definice, která stanoví, že je nutné, aby byla v rámci způsobů odstraňování vysokou prioritou ochrana lidského zdraví a životního prostředí, se zabývá článek 10 (Ochrana lidského zdraví a životního prostředí) a článek 11 (Hierarchie způsobů nakládání s odpady) společného postoj.

Změny 27, 28, 30, 31 a 34 navrhuje definice „obchodníka“, „zprostředkovatele“, „biologického odpadu“, „nejlepších dostupných technik“ a „regenerace“ jsou začleněny do článku 3 odst. 7, 8, 4, 19 a 17.

Změny 107 a 121 týkající se rozlišení mezi vedlejšími produkty a odpadem jsou zahrnuty zčásti a v podstatě do článku 4 o vedlejších produktech, který je třeba vykládat v souvislosti se 20. bodem odůvodnění (první odrážkou).

Změna 35 týkající se odpovědnosti výrobce je převzata zčásti a v podstatě článkem 7 společného postoj, ačkoli ten není pro členské státy závazný a nestanoví další postup pro provádění. Obecné povinnosti podávání zpráv a následný postup ze strany Komise jsou uvedeny v článku 34 společného postoj.

Změny 169 a 36 týkající se seznamu odpadů jsou částečně zahrnuty do článku 6, který nyní obsahuje konkrétní odkaz na rozhodnutí Komise 2000/532/ES a na regulativní postup s kontrolou pro přijímání daného seznamu. Společný postoj nezohledňuje další aspekty změny; zejména se předpokládá, že seznam by měl být závazný, pouze pokud jde o určení nebezpečného odpadu.

Změny 38-108-157-140-141 týkající se využití jsou převzaty zčásti. Konkrétně: odstavec 1 je obsažen v čl. 8 odst. 1 (odkaz na cíle a hierarchii způsobů nakládání s odpady) a v čl. 3 odst. 14, kde je uvedena definice využití; odstavec 2 je v určitém rozsahu převzat v článku 24 o technických minimálních normách, který upřesňuje, že Komise může, je-li prokázáno, že budou přínosem z hlediska ochrany lidského zdraví a životního prostředí, přijmout technické minimální normy pro činnosti zpracování (využití a odstranění), přičemž zohlední mimo jiné nejlepší dostupné techniky; odstavec 2b je zčásti zahrnut v příloze IV, v níž jsou uvedeny příklady opatření k předcházení vzniku odpadů (pro programy předcházení vzniku odpadů uvedené v článku 26), pokud jde o ekonomické nástroje, kritéria pro veřejné zakázky a akreditované sítě pro opětovné použití a opravy.

Pokud jde o odstavec 2d o kvalitní recyklaci, byl odkaz na oddělený sběr doplněn do čl. 8 odst. 2, přičemž v člancích 15 až 18 zůstává zachována stávající povinnost odděleného sběru nebezpečného odpadu a odpadních olejů. Další části této změny, zejména o stanovení cílů na úrovni EU pro opětovné využití a recyklaci, nebyly převzaty, jelikož byly považovány za neproveditelné, vzhledem k nedostatečným údajům, nebo předčasné.

Kromě toho nebyly převzaty úpravy týkající se změn přílohy II, v níž jsou uvedeny způsoby využití, protože tuto přílohu (stejně jako přílohu I) nelze měnit jednostranně vzhledem k mezinárodním závazkům EU v rámci OECD ⁽¹⁾ a Basilejské úmluvy ⁽²⁾.

Změny 39 a 158 týkající se odstraňování byly převzaty zčásti v článku 9 (odkaz na čl. 8 odst. 1 v příloze I, kde byla doplněna poznámka vysvětlující, že způsob odstranění D 11 je zakázán právními předpisy EU a mezinárodními úmluvami, a v 19. bodu odůvodnění odkaz na způsob odstraňování D 7 spočívající ve vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání do mořského dna.

Změna 40 je zčásti obsažena v článku 10 o ochraně lidského zdraví a životního prostředí (úvodní věta).

Změna 41 týkající se požadavků na využití a odstraňování odpadů a na stav, kdy odpad přestává být odpadem, je zahrnuta v článku 24 o technických minimálních normách (přijetí Komisí prostřednictvím výboru) a zčásti a v zásadě v čl. 22 odst. 1 o podmínkách pro udělování výjimek (stanovených členskými státy) pro využití a pro některé způsoby odstraňování nebezpečných odpadů, které nejsou klasifikovány jako nebezpečné, v místě původu) a v článku 5 o stavu, kdy odpad přestává být odpadem. Společný postoj však již neuvádí pojem nejlepších dostupných technik nakládání s odpady a liší se od změny, pokud jde o postup, jež má být použit (projednávání ve výborech a nikoliv schvalování jednotlivých směrnic).

Změna 43 je v podstatě převzata v čl. 13 odst. 1 o odpovědnosti a více podrobností je uvedeno v čl. 13 odst. 2 (nový) o rozdělení odpovědnosti za nakládání s odpady v případě činností předběžného zpracování.

Změna 44 je v podstatě převzata v článku 12 o nákladech.

Změna 45 je zčásti zahrnuta v článku 5 o stavu, kdy opad přestává být odpadem, a ve 20. bodu odůvodnění (druhé odrážce), kde jsou zmíněny případné kategorie odpadu, pro něž by měla být vypracována kritéria vymezující situaci, kdy „odpad přestává být odpadem“. Jako ve výše uvedeném případě se společný postoj liší od změny, zejména pokud jde o postup, který má být použit pro vypracování těchto kritérií.

Změny 46, 131 a 47 týkající se ředění a směšování nebezpečných odpadů a nebezpečného odpadu z domácností jsou zčásti a v zásadě převzaty v čl. 15 odst. 1, čl. 15. odst. 2 a článku 17.

Změna 56 týkající se odpadních olejů je převzata v podstatě v článku 18, ačkoliv společný postoj předpokládá v článku 38, že prioritou EU ohledně regenerace bude zrušení směrnice 75/439/EHS.

Změny 112 a 138 týkající se vložení nové kapitoly o biologickém odpadu jsou z části a v zásadě zahrnuty v článku 19, k němuž se vztahuje 32. bod odůvodnění. Vypracování podmínek a kritérií pro kompost je uvedeno rovněž ve 20. bodu odůvodnění druhé odrážce o stavu, kdy odpad přestává být odpadem. Společný postoj se však liší ohledně povahy předpokládaných požadavků, například ve věci odděleného sběru a zpracování před rozptýlením na půdu.

Změna 59 týkající se povolení je v podstatě zahrnuta v čl. 20 odst. 5.

Změna 60 týkající se minimálních norem pro povolení je převzata zčásti a v zásadě v článku 24, ačkoliv se společný postoj od této změny liší, pokud jde o postup, jenž má být použit pro vypracování těchto norem (projednávání ve výborech a nikoliv schvalování jednotlivých směrnic).

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady OECD C(2001) 107 v konečném znění o revizi rozhodnutí C(92) 39 v konečném znění o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití.

⁽²⁾ Basilejská úmluva ze dne 22. března 1989 o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování.

Změny 62 a 64 týkající se požadavků na registraci zařízení nebo podniků, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů, jsou částečně zahrnuty v článku 22, ve 33. bodu odůvodnění a v čl. 24 odst. 2 (minimální normy pro činnosti, které vyžadují registraci).

Změna 66 týkající se odkazu na hierarchii způsobů nakládání s odpady a na pokyny související s plány a programy je zčásti převzata v čl. 25 odst. 2 a v čl. 26 odst. 5, zatímco změny 67 a 151 týkající se opatření pro předcházení přepravě odpadu řeší 36. bod odůvodnění ve spojení s čl. 14 odst. 1.

Změna 69 týkající se programů předcházení vzniku odpadů je zčásti a v zásadě převzata v člancích 26 a 28, ačkoliv společný postoj nepodporuje zavedení cílových termínů pro stabilizaci a snížení vzniku odpadu, jak uvádí tato změna.

Změna 71 týkající se pravidelného hodnocení programů předcházení vzniku odpadů je zčásti zahrnuta v článku 27, ačkoliv společný postoj uvádí frekvenci jednou za šest let (namísto pěti) a nepředpokládá, že by se na těchto hodnoceních podílela Evropská agentura pro životní prostředí.

Změna 115 týkající se zpráv členských států a přezkumů Komise je zčásti převzata v článku 34.

Změna 173 týkající se přizpůsobení příloh III a IV vědeckotechnickému pokroku je zčásti převzata v článku 35, který stanoví, že tato přizpůsobení se budou přijímat regulativním postupem s kontrolou. Ve společném postoji je však uvedeno, že by se tento proces měl vztahovat na všechny přílohy dané směrnice.

Změnou 77 týkající se sankcí za nedodržení této směrnice se z velké části zabývá článek 33 o vymáhání a sankcích spolu s čl. 37 odst. 2 o provedení.

Změna 78 týkající se nového regulativního postupu s kontrolou je začleněna do čl. 36 odst. 2.

Přílohy:

Změny 81 a 82 týkající se některých způsobů odstraňování odpadů jsou zahrnuty v zásadě v 19. bodě odůvodnění (vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání do mořského dna) a v příloze I v poznámce označené jednou hvězdičkou (spalování na moři).

Změna 86 je zčásti převzata v příloze II v poznámce označené třemi hvězdičkami (recyklace anorganických stavebních materiálů).

Změnou 89 týkající se přílohy IIa (nová), v níž je uveden seznam použití, pro které lze využít odpady jako druhotný produkt, materiál nebo látku, se v omezeném rozsahu zabývá 20. bod odůvodnění druhá odrážka, v níž jsou vyjmenovány případné kategorie odpadu, pro něž by měly být vypracovány podmínky a kritéria vymezující situaci, kdy „odpad přestává být odpadem“, společně s článkem 5 o stavu, „kdy odpad přestává být odpadem“, který stanoví podmínky a další použitelná kritéria, které mají být vypracovány regulativním postupem s kontrolou.

Změna 90 týkající se vlastností nebezpečného odpadu je vložena do přílohy IV (H 14 a H 15) a změna 94 je vložena do přílohy IV jako taková.

b) do společného postoje nezahrnula 49 změn.

Pokud jde o změny 2, 3, 153, 9, 10, 12, 103, 17, 127, 26, 29, 32, 37, 109, 48 a 170, 50, 171, 51 a 172, 52, 53, 54, 98 a 113, 58, 61, 161, 188, 65, 68, 70, 72, 79, 80, 83, 84, 85, 87, 88, 91, 93, zaujala Rada stejný postoj jako Komise.

V souvislosti se změnami 11, 104, 33, 49, 63, 74, 92, 95, 96 a 97, které Komise částečně nebo v zásadě přijala, ale které nebyly zahrnuty do společného postoje, je možné uvést toto:

Změna 11, již se vkládá nový bod odůvodnění o nebezpečném odpadu (který má nahradit 19. bod odůvodnění v návrhu Komise), je zaměřena zejména na nevhodné nakládání s odpady, potřebu konkrétních a účelových postupů zpracování včetně vysledovatelnosti a na bezpečnost a kvalifikaci provozovatelů. Ačkoliv s ní v zásadě souhlasí, rozhodla se ji Rada nepřijmout, protože je předpokladem pro změny 50, 51 a 172, 52, 53, 54, 58, 161, 188 týkající se článků, které Komise a Rada nepřijaly a které tudíž nebyly začleněny do společného postoje.

Změna 104 týkající se definice „odděleného sběru“ nebyla přijata, protože čl. 8 odst. 2, který obsahuje ustanovení o odděleném sběru, pojem dostatečně vysvětluje.

Změna 33 týkající se definice „čištění“ nebyla zahrnuta proto, aby se zabránilo nadbytečnosti vedle definice „úpravy za účelem opětovného použití“, která se používá pro produkty nebo jejich složky, které se staly odpadem.

Změna 49 týkající se seznamu odpadů nebyla převzata, jelikož Rada dává přednost zachování současného stavu, pokud jde o prvky, které je třeba brát v úvahu při sestavování seznamu, který je v článku 6 jasně označen za seznam stanovený rozhodnutím Komise 2000/532/ES, jak navrhoval Evropský parlament.

Změna 63 týkající se minimalizace byrokracie při registraci nebyla převzata, protože tato věc spadá do oblasti působnosti subsidiarity.

Změna 74, jejímž cílem je rozšíření rozsahu požadavků na vedení záznamů podle článku 32 a použitelnost tohoto článku přímo na odpad, který není klasifikovaný jako nebezpečný, nebyla zahrnuta, protože se Rada domnívala, že by vedla ke zbytečnému nárůstu byrokracie, a přitom by se částečně překrývala s požadavky na vedení záznamů podle nařízení o přepravě odpadů (článek 20 nařízení (ES) č. 1013/2006). Jako alternativu stanoví společný postoj v čl. 32 odst. 3 možnost, aby členské státy použily totéž ustanovení o vedení záznamů pro původce odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný.

Změna 92, již se doplňuje stanovení kritérií pro financování projektů ze strukturálních nebo regionálních fondů mezi opatření národních programů předcházení vzniku odpadů (příloha IV), byla považována za nepodstatnou pro oblast působnosti této směrnice, a tudíž nebyla začleněna do společného postoje.

Změny 95, 96 a 97, které se týkají přílohy IV a doplňují určité podrobnosti k opatřením pro předcházení vzniku odpadu, nebyly začleněny do společného postoje, a to i vzhledem k tomu, že tato příloha je demonstrativním seznamem příkladů a že daná směrnice objasňuje, že členské státy mohou do svých národních programů případně zařadit i jiná opatření (čl. 26 odst. 2).

3. Ostatní změny navržené Radou

Další hlavní změny uvedené ve společném postoji se týkají:

- vymezení z oblasti působnosti podle článku 2, kde je mimo jiné upřesněna situace v souvislosti s půdou (*in situ*), včetně nevytěžené kontaminované zeminy a budov trvale spojených s půdou,
- definic v článku 3, kde je zejména doplněna definice „nebezpečného odpadu“ a nová definice „úpravy za účelem opětovného použití“, která má zabránit nejasnostem ohledně pojmu „opětovného použití“, který se používá v případech opatření pro předcházení vzniku odpadů (pro produkty nebo složky, které *nejsou* odpadem) i v případě způsobů využití odpadu. Tento pojem se bude používat pro určité způsoby využití produktů, které se staly odpadem. Usnadní se tak uplatňování pětistupňové hierarchie způsobů nakládání s odpady stanovené v článku 11, protože bude možné jasně rozlišit první a druhý stupeň této hierarchie. Společný postoj nyní stanoví jako první stupeň (jehož cílem je *zabránit* vzniku odpadů) „předcházení vzniku odpadů“ a jako druhý stupeň (použitelný pro odpad, stejně jako následující stupně) „úpravu za účelem opětovného použití“.

- rozšíření sítě zařízení na odstraňování odpadu podle článku 14, na základě uplatnění zásad soběstačnosti a blízkosti, o zařízení na využití směsného komunálního odpadu. Odchylka od nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů navíc členským státům umožňuje omezit za určitých podmínek přepravu odpadů do země. Tyto úpravy se provádějí s cílem vyřešit určité problémy související se zařazením spalování v zařízeních s vysokou energetickou účinností určených ke zpracování pevného komunálního odpadu (viz vzorec v příloze II, způsob využití R 1) mezi způsoby využití odpadu, jak navrhovala Komise a schválila Rada. Vzhledem k tomu byl do článku 35 (výklad a přizpůsobení technickému pokroku) rovněž doplněn nový odstavec 1 o dalších upřesněních týkajících se vzorce pro zařízení určená ke spalování.

IV. ZÁVĚRY

Rada se domnívá, že její společný postoj představuje vyvážené a realistické řešení řady obav, které vyjádřily členské státy ohledně návrhu Komise, a že v něm je ve značné míře zohledněno stanovisko Evropského parlamentu. Rada očekává konstruktivní jednání s Evropským parlamentem za účelem brzkého dosažení dohody o této směrnici.
